

Škvrníček

Ročník: 11

Číslo: 2

Mikuláš

Vo štvrtok 6. decembra 2018 nás ako každý rok navštívil Mikuláš. Deti ho v telocvični netrpezlivo čakali. Niektoré mali v rukách pripravené obrázky, iné si opakovali básničku alebo pesničku. Telocvična bola sviatočne vyzdobená. Mikuláša sme privítali potleskom a výkrikmi. Deti k nemu prichádzali po triedach a predvádzali svoj program. Pýtal sa ich, či celý rok poslúchali a učili sa. Každý žiak aj ten najväčší nezbedník neodíšiel bez balíčka so sladkosťami, búrskymi orieškami a ovocím. Kto chcel, mohol sa s Mikulášom odfotografovať na pamiatku. Keďže v tom čase sme mali v škole hostí z rôznych krajín, tiež sa prišli pozrieť aké u nás dodržiavame tradície.

Zuzana Durbáková

Vianočná besiedka

V piatok 21. decembra 2018 sme sa všetci žiaci aj učitelia našej školy stretli v jedálni internátu, aby sme oslávili prichádzajúce Sviatky.

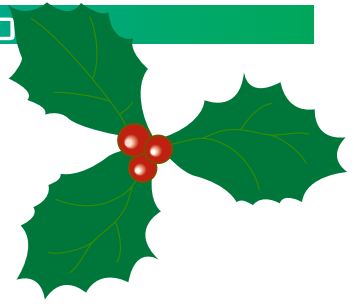

Pri ozdobenom stromčeku sme sa spoločne zabavili rôznymi úlohami, ktoré pre nás pripravili pani učiteľky Šebeňová, Ridzoňová, Novodomcová a Oswaldová. Každý si začaroval v zázračnom klobúku a prezradil ostatným svoje želania. Súťažili sme v balónovom tanci a stoličkovom tanci. Vyhrali tí, ktorí sa bavili najlepšie. Pri hudbe sme

si zaskákali a zatočili sa v dlhom „vláčiku“.

Vďaka patrí tiež deťom, ktoré pripravili stoly v jedálni a stoličky uložili do kruhu, aby všetci dobre videli. Tiež pomohli s nafukovaním balónov. Prekvapením bola záverečná pesnička na pódiu jedálne pod tradične vyzdobeným závesom, ktorú pre nás pripravili pán učiteľ Imrišek a teta Veronika

Rozenbergová. Okrem gitary pieseň sprevádzali na bubnoch Dávid Bartoš a ostatné deti, ktoré nabrali odvahu v rytme Orfovho inštrumentára. Po vianočnej pesničke pridali ešte pár kolied, kým sme sa s prianím pekných Vianoc pomaly nerozišli do svojich domovov.

Zuzana Durbáková

Celoslovenské zimné športové hry pre sluchovo postihnutých – 13. ročník

Aj táto zima v roku 2019 sa opäť niesla v znamení Celoslovenských zimných športových hier.

Mesiac február je už tradične na našej škole spojený s organizovaním významnej športovej akcie. Spojená škola internátna, Československej armády 183/1 v Kremnici aj tohto roku privítala na štyri dni sluchovo postihnutých športovcov zo štyroch základných škôl z celého Slovenska.

Na Krahuliach pri Kremnici pod vedením skúsených lyžiarskych inštruktorov deti trénovali dva dni zjazdové a bežecké lyžovanie. Súťaž v slalome v jednotlivých kategóriách prebiehala na tretí deň na výborne pripravenom svahu. Obe súťažné kolá odborne zabezpečovali a na regulárnosť dohliadali členovia Horskej služby Kremnické vrchy. Vzhľadom

na to, že to bol už 13. ročník zimných športových hier, výkonnosť v daných disciplínach bola viac než dobrá, o čom svedčia aj dosiahnuté výkony. Deti súťažili aj v behu na lyžiach voľnou technikou na bežeckých tratiach na Krahuliach. Pre všetkých pretekárov boli stanovené rovnaké podmienky, na ktoré tiež dohliadali členovia HS. Celoslovenské zimné športové hry nie sú len o lyžovaní, žiaci spoznávali aj krásy mesta a okolia Kremnice. V popoludňajších hodinách športovci navštívili Múzeum mincí a medailí na Štefánikovom námestí, kde si pozreli výstavy: CESTA KREMNICKEJ ČIPKY a Pôvab kameninových záhrad.

Po troch namáhavých dňoch čakala na deti už len záverečná bodka, celkové zhodnotenie a

ORGANIZOVALI SME

Podakovanie patrí aj ďalším sponzorom: ELBA,a.s., bella, CHRIEN mraziarne Zvolen, Inmedia, Horská záchranná služba Kremnické vrchy, NBS MÚZEUM MINCÍ A MEDAILÍ V KREMNICI , SKI KRAHULE, QUALITED, s r.o., RYBA Košice, spol. s r.o.

Dúfam, že aj nasledujúci ročník prinesie nové športové zážitky, nové talenty, výborný kolektív, nádherné zimné počasie a spokojnosť každého účastníka. A na záver ..... všetkým oceneným žiakom aj ich trénerom srdečne blahoželáme!

*Mgr. Jaroslava Páričková -
riaditeľka akcie*

slávnostné vyhlásenie výsledkov v jedálni internátu. Medaily, diplomy a vecné ceny odovzdávali najúspešnejším športovcom naši hostia – sponzori.

Celá akcia sa uskutočnila vďaka organizátorovi – Spojenej škole internátnej v Kremnici. Hlavnými sponzormi boli: OFTAL-špecializovaná nemocnica v odbore oftalmológie vo Zvolene, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR a HEART OF SLOVAKIA LIONS CLUB .

Umiestnenie našich žiakov:

Beh na lyžiach:	mladší žiaci	3.miesto	Gejza Holub
	starší žiaci	1.miesto	Vlado Bartoš
	staršie žiačky	3.miesto	Gabika Steinigerová
Slalom:	mladší žiaci	3.miesto	Tomáš Miartuš
		2.miesto	Gejza Holub
	staršie žiačky	2.miesto	Gabika Steinigerová
	starší žiaci	1.miesto	Vlado Bartoš

Po stopách histórie mincí

Žiaci siedmeho, ôsmeho a deviateho ročníka jednu krásnu februárovú stredu (20. 2.) navštívili Múzeum mincí a medailí v Kremnici, kde mali prednášku o peniazoch a finančnej gramotnosti. Hovorili si o histórii peňazí, kde vznikli, ako sa vyrábali, ako si ich možno zarobiť.

Dozvedeli sa, že každá krajina má na zadnej strane mincí svoj znak. Naše slovenské euro mince majú zobrazený napríklad Kriváň, dvojkríž a bratislavský hrad, slovenské koruny (ktoré sa používali do roku 2009) sa stále dajú

neobmedzene zamieňať v Národnej banke Slovenska a je zaujímavé, že je ešte stále v domácnostiach veľké množstvo starých bankoviek. Hoci môžeme povedať, že ešte väčšie množstvo bankoviek bolo zničených v roku 2009, kedy Slovensko prešlo na euro. Zničené bankovky rozdelili do balíkov a v jednom balíku boli zničené bankovky v neuveriteľnej hodnote jeden milión eur.

Žiaci si po prednáške mohli pozrieť vystavené euro mince z iných krajín vo vitrínach a dokonca aj prvé keltské mince. Bolo to veľmi zaujímavé stretnutie. Po prednáške sa všetci podpísali do knihy návštev a hurá do školy.

Mirka Mrázová

Zážitkové vyučovanie na Valentína 2019

Februárový Valentín sa tento rok niesol v znamení zimnej rozprávky vedúcej cez Kremnicu, popri Bujačej lúke, cez Toliar, Kaskády až na Krahule. Tadiaľ totiž viedli kroky našich žiakov, aby podporili svojich kamarátov a spolužiakov v zimných športových hrách. Tie sa konali na Krahuliach.

Prvý stupeň sa vybral na Krahule autobusom, predsalen sú nožičky malých žiačikov menej trénované, z Krahúl do Kremnice však kráčali po svojich. Druhý stupeň žiakov sa opatrnou chádzou pomaličky presúval od školy cez zľadovatelé uličky Kremnice, hlavnú cestu až k rekreačnému zariadeniu Toliar. Pre niektorých bola táto trasa nová, napriek tomu, že sa žiaci každý mesiac túľajú po krásnom okolí Kremnice. Premýšľali nad tým, či prechádzku zvládnu, ako je to ďaleko. Pozorovali cencúle na domoch, stromy obťažkané snehom a viedli všakovaké rozhovory. Nasledoval prechod cez tunel, ktorý je neprehľadný pre vodičov, nieto pre chodcov. Avšak skupinka sa rozdelila a skúsení učiteľia prešli cez tunel a

signalizovali ostatným, že môžu bezpečne prejsť. Po chvíli sme odbočili z cesty doľava a pred nami sa objavili zrekonštruované Kaskády v Krahulskej doline. Všade naokolo boli obrovské kopy snehu. Neďaleko nakladali drevo na vlečkové auto. Začalo sa stúpanie a napriek tomu, že zasvietilo slniečko a bolo nám teplo, mali sme čo robiť, aby sme nespadli či nezapadli do mäkkého snehu.

Kaskády boli pôvodne protipovodňovou ochranou a dnes opäť plnia svoj účel a sú lákadlom aj pre turistov.

Na Krahuliach sme sa nadesiatovali a z plných pľúc čerstvého vzduchu sme povzbudzovali nielen našich, ale aj hostujúcich lyžiarov, ktorí slalomom brzdili krahulské kopce. Mnoho detí sa popri trati kotúľalo dole kopcom alebo šmýkalo. A cestou z pretekov sme si rovnako užili veľa zábavy, nakoľko mnohí z nás popadali a neodolali ani guľovačke. Na ceste späť sa deti občerstvili pri Toliari a popri záhradkárskej oblasti sme prešli až na zámocké námestie a odtiaľ domov. Bol to prekrásny deň a tešili sme sa z víťazstiev našich lyžiarov. Ale o tom až v ďalšom článku!

Mirka Mrázová

Naša škola má už 115 rokov

Tento rok sme oslávili 115. výročie založenia našej školy. Za stopätnásť rokov prešli bránami školy stovky absolventov. Presne 1. októbra 1903 vznikol štátom podporovaný ústav pre vzdelávanie hluchonemých detí v budove Útulku sv. Jozefa - s dvanástimi žiakmi. Koloman Hercsuth, profesor budapeštianskej školy pre hluchonemých, dal vtedy podnet na založenie ústavu pre hluchonemých v Kremnici. Jeho snaha nebola jednoduchá. Celé tri roky presviedčal vtedajšieho starostu mesta Kremnica Emila Palkoviča a jeho poslancov o dôležitosti takéhoto ústavu.

Ministerstvo školstva nakoniec 30. mája 1903 po dlhých rokovaníach prisľúbilo spoluúčasť na podporovaní a udržiavaní ústavu, a tak sa myšlienka začala realizovať. Koloman Hercsuth sa stal prvým riaditeľom ZŠI fungujúcej dodnes. Dňa 19. októbra 2018 súčasná riaditeľka školy Miroslava Vetráková srdečne privítala predstaviteľov mesta, miestnych škôl, bývalých

zamestnancov školy, ako aj mnohých absolventov školy v školskej jedálni - v priestoroch internátu, aby tak spoločne oslávili 115-te výročie najstaršej školy na Slovensku. Pozvanie prijali primátor mesta Kremnica Alexander Ferencčík, taktiež jeho zástupkyňa - pani Iveta Čeferová, pani Klára Popová z ÚSVaR, pani Gabriela Zabušková (z MPC BB), predposledná riaditeľka oslavujúcej školy - Jana Jánošková, ako aj riaditelia a zástupcovia kremnických škôl - Jozef Ličko (SOŠ pre ŽSPI) a zástupkyňa základnej školy P. Križku p. Jana Beňová. Oslavy 115. výročia školy sa niesli v spomienkovej atmosfére a žiaci od materskej škôlky až po žiakov deviatego ročníka si pod vedením učiteľov pripravili kultúrny program. Veľmi milo pôsobili tí najmenší zo špeciálnej materskej škôlky oblečení

v ľudových krojoch a predviedli nielen detské hry, ale zaspievali aj ľudové piesne. Hostia sa zasmiali pri roztomilých recitujúcich trpaslíkoch, z ktorých každý mal výraznú charakterovú vlastnosť akoby ušitú na mieru. Do školy spievajúc pritancovali aj žiaci tretieho a štvrtého ročníka s taškami na chrbte. Vďaka pantomíme sme sa dozvedeli, ako šetriť dôležitý prírodný zdroj – vodu, ktorú si žiaci ôsmeho a deviatego ročníka nacvičili s absolventkou našej školy a dnes pani učiteľkou Romanou Ridzoňovou. Žiaci ôsmeho ročníka sa snažili parodovať niektorých súčasných učiteľov, ako aj školstvo ako také s víziou vlastnej šťastnej budúcnosti. V rámci internátu nám zmiešané vekové kategórie žiakov veselo zatancovali a nakoniec šiestaci zarecitovali báseň o láskavých učiteľkách. V závere

programu pani riaditeľka Vetráková so zástupkyňou Bibianou Košťovou odovzdali vzácnym hosťom pamätné listy a malé darčeky.

Osobitné miesto na konci programu však patrilo piesni, ktorú špeciálne na túto príležitosť zložil učiteľ školy Róbert Imrišek a text napísal ôsmak – Jeronimo Tököli. Obzvlášť chytľavý bol refrén piesne, keďže sa k jej spievaniu pridali žiaci celej školy a vďaka premietanej prezentácii aj ostatní hostia:

„Som tak rád, že chodím na ňu,
na tú školu Vila Gaňu,
školu, kde sme všetci kamaráti,
nikto sa ku Tebe chrbtom neobrúti.“
Prajeme našej škole, aby sa naďalej rozvíjala a pomáhala deťom plniť ich sny a všetkým zamestnancom školy želáme, aby sa ich úsilie stalo nevyčerpatelnou studnicou múdrosti a lásky. Všetko najlepšie k 115-tym narodeninám!

Náš nový projekt

V dňoch 3.-7. decembra 2018 sa v našej škole uskutočnilo prvé medzinárodné stretnutie v rámci projektu Erasmus + .

Tento projekt s názvom : „**Metódy využívané pri edukácii viacnásobne postihnutých detí**“ (Methods used in education of children with multiple disabilities)

vznikol s cieľom vymeniť si s partnermi iných krajín osvedčené, inovatívne a efektívne metódy a postupy vo vzdelávaní detí s viacnásobným postihnutím.

Do projektu sa zapojili školy zo Slovenska, Čiech, Poľska a Slovinska.

Počas piatich dní, ktoré sme spolu strávili, sme mali možnosť ukázať

naším partnerom aké postupy a metódy používame my vo vzdelávaní našich detí a to priamo v prostredí školy.

Celotýždenný program bol

Erasmus+

naplnený nielen odbornými prednáškami , ale tiež praktickými ukážkami , videoprojekciami , hospitáciami v triedach , materskej škole, v praktickej škole.

Nešlo len o pasívne prijímanie informácií , naši partneri boli naplno vtiahnutí do praktického využívania prezentovaných metód a postupov , ktoré si vyskúšali na „ vlastnej koži “ .

Mali možnosť vyskúšať si na sebe účinky bazálnej stimulácie, zrelaxovať v multisenzorickej miestnosti Snoezelen, zacvičiť si regeneračné cvičenia , vyskúšať maľovať prstovými farbami , pod vedením našej psychologičky „ zažiť “ nedirektívnu terapiu hrou, či rozšíriť si poznatky o možnostiach využitia EEG biofeedbacku.

a posledné stretnutie uzavrieme návštevou školy v Ľubľane. Už teraz sme vo veľkom očakávaní, aké nové myšlienky a nápady si odtiaľ donesieme, aby sme ešte viac obohatili a zefektívnilí vzdelávanie našich detí.

Andeĵka Kapustová

Odborný týždeň bol obohatený aj o návštevú Špecializovaného liečebného ústavu Marína v Kováčovej. Nechýbalo ani kultúrne obohatenie, v poobedných hodinách sme navštívili Múzeum mincí a medailí v Kremnici a pozreli sme si tiež pamiatky v Banskej Bystrici. 6. decembra k nám do školy zavítal Mikuláš, čo bolo príjemným zážitkom pre nás všetkých.

Ďalšie stretnutie nás čaká v máji v susedných Čechách, v Plzni, v októbri navštívime školu v Krakove

Zážitkové učenie Lúčky

V utorok 9. októbra 2018 sme sa vybrali na zážitkové učenie do prírody na chatu Oáza v Lúčkach.

Už druhý krát nás pozval náš pán kaplán Cototka na podnet pána učiteľa Kormaňáka. Po ceste s nádherným jesenným výhľadom na Kremnicu nám porozprával históriu tohto zariadenia.

V roku 1810 tu bola postavená farská budova patriaca farnosti Lúčky. V tej dobe mala obec oveľa viac obyvateľov. Dovtedy sem chodil slúžiť omše kňaz z Kunešova. V päťdesiatych rokoch odišiel posledný kňaz, ale budova bola stále obývaná.

V sedemdesiatich rokoch si celý pozemok prenajala Telovýchovná jednota Devín Bratislava, ktorá tu vytvorila rekreačné zariadenie pre športovcov, vybudovala chatky. Areál im slúžil do roku 1994, kedy začalo slúžiť Kresťanskému centru nepočujúcich na Slovensku, ktoré

tu vytvorilo sociálno-vzdelávacie stredisko **Oáza svätého Filipa Smaldone** - patróna nepočujúcich. Odvtedy sa využíva pre nepočujúcich aj pre počujúcich na rekreačné pobyty, stretnutia, rôzne podujatia a detské tábory. Strávili sme tu pekné chvíle hrami v príjemnom prostredí. Pán kaplán Colotka sa o nás veľmi dobre postaral. Deti si opiekli špekáčiky, zahrali futbal, liezli po preliezačkách, poznávali okolie. Cestou pozorovali domáce zvieratá.

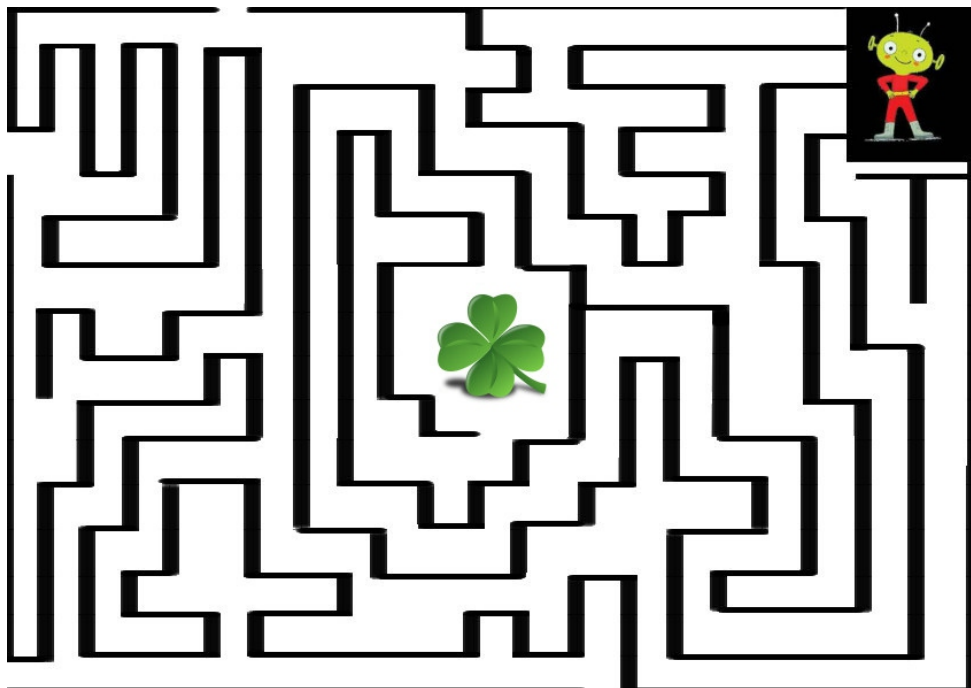
Zuzana Durbáková

Úspechy našich žiakov

V stredu 5. decembra 2018 sa žiak našej školy, ôsmak Peťo Petrán zúčastnil Majstrovstiev okresu Žiar nad Hronom žiakov základných škôl a osemročných gymnázií v strelbe zo vzduchovej pušky. V súťaži **Mikulášska cena mesta Žiar nad Hronom získal druhú cenu a postúpil do vyššej súťaže v kategórii chlapcov do 15 rokov.** Súťažilo sa podľa pravidiel SSZ pre športovú strelbu v disciplíne vzduchová puška Slávia 630, 631 otvorené mieridlá. Strielalo sa na terč 8x 5,5 cm po ležiačky na 10 metrovú vzdialenosť.

Bludisko - pre šikovné hlavičky

Prvý jarný deň so Sitnianskym rytierom

V stredu 20. marca a šesťčlenná výprava Šikovníčkov s dvomi whippetkami sa vybrala do prírodnej rezervácie Kremnický štôš /930 m n.m./, vyhlásenej v roku 1953, ktorá sa rozprestiera na úpätí Kremnického štítu /1008 m n.m./, východne od mesta Kremnica.

Na tomto mieste pôvodne vulkanického reliéfu nachádzame cestou na vrchol prekrásne skalnaté útvary pokryté vzácnymi druhmi machov a lišajníkov. Odkrývali sa nám pred očami spoza ihličnatých stromov a my sme v nich hľadali to, čo nás s nimi vo vnútri spája. Dávali sme im úžasné mená, ktoré vám prezradíme, ak raz pôjdete na tie miesta s nami. Vzhľadom na krásne slnečné počasie sme mali na vrchole krásne výhľady na Štiavnické vrchy a našli sme si aj vrchol Sitna, kde je pamätná tabuľa Sitnianskeho rytiera Andreja Kmeťa a na nej napísané: „Nemôžeme sa vyhovárať, že boli zlé časy. Časy budú ešte horšie, no časy si musíme hľadiť sami obracať.“ Toto by sme sa chceli asi všetci naučiť. Cestou po pasienku sme videli kvitnúci Šafran

Heuffelov, ktorý je nápadný veľkými fialovými kvetmi a je zákonom chránený. Rozprávali sme sa o tom, ako môžeme my sami prispieť k jeho ochrane. Potom nasledovala cesta nepoznaná, cez hory smerom na Nevoľné a spomínanie na časy minulé spojené s jarnou rovnodennosťou. Šikovníčkovia sa dozvedeli, že počas jarnej rovnodennosti sú deň a noc rovnako dlhé. Začína sa obdobie v roku, kedy budú postupne noci kratšie a dni dlhšie. Bude teda tiež viac svetla a jasu. Podľa zvyku našich predkov, ľudia na dedinách nosili počas víkendu pred jarnou rovnodennosťou slamenú figurínu Morenu po dedine. Predstavovala zimu a smrť. Ľudia verili, že spevom, tancom a nakoniec hodením Moreny do potoka odoženú choroby, nešťastia a smrť zo svojich rodín. Do Kremnice sme sa vrátili po ceste vedúcej z obce Nevoľné do Kremnice. Prežili sme spolu nádherný prvý jarný deň, o ktorom sme porozprávali našim kamarátom, ktorí nemohli ísť s nami.

Rudolf Bartošik

Po stopách ochrancov prírody

Bol mesiac apríl a dnes už vieme, že bol nadpriemerne teplý. V tomto mesiaci sme teda mali veľmi veľa slnečných dní, ktoré nás pritiahli do okolitej prírody.

Naplánované bolo upratovanie v okolí školského internátu a na turistických chodníkoch od plastov, kovov, papierov i skla. Vďaka hrejivým slnečným lúčom a usilovným Šikovníckom sa nám všetko podarilo. Zbierali sme odpadky a rozprávali sme o našich lesoch a ich ochrane pred dopadmi ľudí, ktorý si neuvedomujú, ako sa majú správať v prírode. Mesiac apríl je už od roku 1952 mesiacom, v ktorom si pripomíname význam a ochranu lesov. Až 42% nášho územia pokrývajú lesy, ktoré rozdeľujeme na listnaté, ihličnaté a zmiešané. Práve v našich Kremnických lesoch, kde sa často pohybujeme na turistických chodníkoch a cyklotrasách sme videli oblasti dosť znečistené od papierov /rozkladajú sa 4 mesiace/, plechoviek po energetických nápojoch športovcov /rozkladajú sa 15 rokov/, plastových fľaš po turistoch a hubároch /rozkladajú sa 100 rokov/, plastových vreciek /rozkladajú sa 25 rokov/, plastových pohárikov po pretekároch na Skalke /rozkladajú sa 70 rokov/ a tiež sklenených fľašiek od ľudí popijajúcich v lese alkohol /rozkladajú sa tisíce rokov/. Všetky miesta sme spoločne prešli a postupne ich celý mesiac čistili. Len od vyhorenej píly v Kremnici až po Zolovu chatu, v tejto čarokrásnej doline sme vyzbierali 210 litrov

odpadu. Na turistickom chodníku od Gróbne cez Krahulský štít a späť cez Kaskády sme nazbierali približne 190 litrov odpadu. Najviac odpadu vyzbierali naši Šikovníckovia celého školského internátu so školským klubom spolu s pani vychovateľkami v okolí staničného chodníka a internátu. Bolo tam až 1080 litrov odpadu. Čo k tomu ešte dodať. Šikovníckom sme vďační za pomoc a nadšenie. Príroda je tou najdokonalejšou knihou života a vedieť ju pozorovať, čítať z nej a naučiť sa žiť s ňou v harmónii, by malo byť snahou nielen malých ale aj veľkých. Každý človek by mal byť jej ochrancom a kráčať po stopách jej ochrancov, ktorí sú nám dobrým príkladom, že tento boj o záchranu našej modrej planéty nemôže nikto z nás vzdať. My a ani naše deti nemáme plán B. Je tu len plán A, chrániť to čo sme dostali ako nádherný dar. Toto musíme deti učiť a dospelým pripomínať.

Rudolf Bartošík

Šikovníčkovia sa o nás pekne starajú

Starostlivosť o prikrmovanie lesných zvierat ako aj vtáčikov je jednou z aktivít počas našich turistických vychádzok do okolia školského internátu.

Zvyšky zeleninky zo školskej jedálne ako aj suchý chlebič, ktorý sme nevládali zjesť prinášame k Norovej chate a tam ich dávame do krmelcov. Vtáčikom nosíme slnečnicu a loj najmä pred budovou školského internátu, kde máme v stromoch zavesené vtáčie búbky. Jednu z nich nám vyrobila pani vychovávateľka Dominika. No a naše forpusíky, ktoré sú pri chlapcoch na oddelení kŕmíme denne zmesou pre malé papagáje s čistou vodou, konárikmi a ovocím. Hlavný šéf ich kuchyne je Lukáško Kováčik, ktorý sa o nich pekne stará a učí to aj svojich kamarátov. Whippetky, ktoré sa volajú Nasim a Layla dostávajú svoje granulky a pamlsky, keď nás prídu pozrieť. Sú však už pekne naučené, že chutné odmenky si

musia zaslúžiť. Toto sú vždy milé chvíľky dňa, keď môžeme pomôcť aj našim zvieratkám, aby sa cítili šťastné.

Rudko Bartošík

Beseda so spisovateľkou Ellou Hajdukovou

Žiaci našej školy mali 12. marca – v mesiaci kníh možnosť stretnúť sa so slovenskou spisovateľkou – Ellou Michaelou Hajdukovou.

Pred besedou s touto mladou ženou sme sa na hodinách slovenčiny oboznámili s jej doterajšou tvorbou. Netušili sme však, že to bol iba zlomok toho, čo nám mladá autorka predstavila.

Autorka Michaela Ella Hajduková sa narodila 5. augusta 1984 v Gelnici, ale skoro celý život prežila v Margecanoch. Momentálne žije v Košiciach s manželom a dcérkou Juliankou a pracuje v miestnej knižnici. Študovala na Pedagogickej fakulte Prešovskej univerzity v odbore Učiteľstvo, nikdy však neučila. Hneď po skončení školy sa zamestnala v týždenníku Košický večer, kde pracovala ako redaktorka spravodajstva a publicistiky. S písaním to začala myslieť vážnejšie počas vysokej školy, keď sa dozvedela o projekte Mám talent, aj keď začala písať oveľa skôr. Zapojila sa tam s príbehom Siete z času. Nie však pod vlastným menom, ale pod pseudonymom Ella. Neskôr sa s týmto príbehom dostala do finále Literárnej ceny a odtiaľ bol už len krôčik k vydaniu prvej knihy.

Spisovateľka nám veľmi podrobne opisovala spôsob, akým sa dostala k písaniu. Rozprávala nám, že na strednej škole písala skôr „do šuplíka“ a keď dala svoju prvú knihu čítať spolužiačke,

tá sa od nej nedokázala odtrhnúť a dokonca dostala za čítanie pod lavicou poznámku od učiteľky. Zistili sme, že Michaelina najobľúbenejšia kniha je román Nepriznaná, ktorý je o Adele Ostrolúckej – údajnej milenke Ľudovíta Štúra. Adelu a všetky jej danosti, talent, vznešenosť a múdrosť nesmierne obdivuje a bolo jej ľúto, že stála v tieni Ľudovíta Štúra. List, ktorý si

Michaela vymyslela ako dôverný prejav lásky a obdivu voči Adele, presvedčil svojou dôveryhodnosťou aj skúsenú dejepisárku. Spisovateľka musela prestudovať nesmierne veľa literatúry, aby dokázala napísať tento román.

Autorka sa často vo svojich knihách vracia do obdobia druhej svetovej vojny, zaoberá sa témou holokaustu alebo loví príbehy v Rumunsku a pozerá sa na grófa Draculu inak, ako sme zvyknutí. V diskusii spisovateľka na otázku, kto je jej obľúbený slovenský autor, odpovedala, že nemá žiadneho slovenského, avšak je veľkou fanúšičkou anglickej J. K. Rowlingovej, autorky Harryho Pottera.

Medzi jej najznámejšie knihy patria: Zákon krvi, Nemecké dievča neplače, Draculova žena, Tajomstvo môjho rodu, Všetky moje tváre, Zlatovláska. Veríme, že Vás spisovateľka oslovila a vezmete do rúk niektorú z jej kníh. Prajeme príjemné čítanie!

Mirka Mrázová

Štúrovček 2019 1. stupeň

V stredu 17. apríla 2019 sa uskutočnilo školské kolo v prednese poézie a prózy Štúrovček – kategória mladší žiaci. Prednesu sa zúčastnili všetci žiaci prvého stupňa základnej školy. Prednesy boli doplnené prezentáciami s recitovaným textom a obrázkami.

Výkony žiakov hodnotila štvorčlenná porota v zložení Mgr. M. Černická – predseda poroty, Mgr. D. Šebeňová, Mgr. S. Miklášová, Mgr. R. Imrišek. Organizačne súťaž zabezpečila Mgr. D. Oswaldová. Technicky súťaž zabezpečil Mgr. R. Imrišek.

Výsledky súťaže Štúrovček 2019 – kategória mladší žiaci:

1. miesto – Miriam Goralová (prípravný ročník)
2. miesto – Miroslav Korsch a Džesika Kramarovičová (1. Ročník)
3. miesto Christián Tauber (4. Ročník)

Za výborný výkon boli vyhodnotení štyria žiaci:

Matúš Buchal (príp.roč.), Radomír Zaťovič (1.roč.), Šimon Kopál (2.roč.), Sebastián Kubiš (3.roč.)

Diplomy a knižné ceny žiakom odovzdala predsedníčka poroty Mgr. M. Černická. Ku gratulácii sa pripojili všetci členovia poroty.

Maťka Černická

Štúrovček 2019 2. stupeň

V piatok 12. apríla 2019 sa konalo školské kolo v umeleckom prednese Štúrovček – kategória starších žiakov.

V umeleckom prednese súťažili žiaci celého druhého stupňa (5. až 9. ZŠ). Svoju recitáciu podporili vizuálne prezentáciami, ktoré obsahovali recitované texty aj výstižné obrázky.

Výkony žiakov hodnotila trojčlenná porota v zložení Mgr. M. Mrázová PhD. – predsedníčka poroty, Mgr. M. Donovalová a Mgr. Z. Durbáková.

Organizačne a technicky súťaž zabezpečila Mgr. D. Oswaldová.

S fotografovaním pomohli Mgr. A. Schmidtová a Mgr. Durbáková.

Výsledky súťaže Štúrovček 2019 – kategória starších žiakov:

1. miesto - Elizabeth Daubnerová (7.roč.)

2. miesto - Kristína Kopálová (9.roč.)

3. miesto - Sofia Lihocká (6. ZŠ)

Za výborný výkon boli vyhodnotení žiaci:

Matej Turčan (5. roč.), Kristína Halašová (6. roč.), Lívia Kotlárová (6. roč.), Laura Radičová (7. roč.), Peter Petrán (8.roč.), Jeronimo Tököly (8.roč.), Gabika Steinigerová (9. roč.)

Diplomy a knižné ceny víťazom a upomienkové predmety všetkým recitátorom odovzdala pani riaditeľka Vetráková.

Tešíme sa na ďalší ročník!

Danica Oswaldová

Strom vyznaní na medziposchodí zarodil

V zime medzi druhým a tretím poschodím vyrástol v priestoroch školy veľký drevený strom.

A každý strom, aj ten náš drevený, každé ročné obdobie mení svoju výzdobu. Na Mikuláša naši žiaci pripravili snehové vločky prianí. Na každej z nich bolo napísané, čo žiaci želajú svojim spolužiakom a najbližším, ba dokonca celému svetu. V čase nepokojov vo svete si uvedomili, aké je dôležité žiť v mieri a že prejavy lásky a porozumenia nie sú vždy samozrejmosťou. Priali si pokojné prežitie vianočných sviatkov, mier, lásku a zdravie.

Vo februári náš strom zakvitol srdiečkami vyznaní a pri ňom stál návod:

VY strihni srdiečko
Z papiera
NA píš, čo pre Teba
NIE kto znamená.“

Blížil sa Valentín a na našom strome sa ocitlo štrnásť srdiečok, každé bolo jedinečným prejavom lásky. Niektoré z nich tajným vyznaním, iné zas úprimným láskyplným vyznaním rodičom či priateľom alebo citátom. Keď sme sa totiž detí pýtali, komu by chceli svoje vyznania adresovať a darovať valentínku, nezabudli ani na tých, ktorí ich vychovali. Niektoré z nich zneli aj takto:

„Ďakujem Ti, že pri mne stojíš, že si moja dobrá priateľka a vždy ma podržiš v ťažkých chvíľach.“

„Láska je všech veľkých skutků zárod.“ (Ján Kollár)

„Žiť bez lásky je ako lietať bez krídel.“

„Srdcia sú zamknuté šperkovnice plné lásky...na Valentína sa otvoria.“

„Lúbim Ťa, pretože máš dobré srdce a si pyšné, rozumné a pekné dievča.“

„Si iskra môjho života, pre Teba láska. Laura“

„Milí rodičia, mám Vás rád, pretože spolupracujeme, robíme všelijaké aktivity, napríklad prechádzame sa po meste, bicyklujeme sa, hráme karty, človeče, Váš syn Patrik.“

V marci náš strom zakvitol maľovanými obalmi kníh, ktoré by mohli deti inšpirovať k ich prečítaniu. Pokiaľ si doteraz nevedeli vybrať, ktorú knižku si požičať, odteraz budú mať na výber zo stromu kníh.

Mirka Mrázová

Naše NAJ šiesteho ročníka Univerzitnej noci literatúry

„Mňa najviac zaujal prvý veselý príbeh o palacinkovom psovi od spisovateľky Uršule Kovalyk. Čítala ho žurnalistka a spisovateľka Veronika Homolová Tóthová, autorka známej knihy Mengeleho dievča. A Ela sa nahlas smiala!“ Samko Rolko

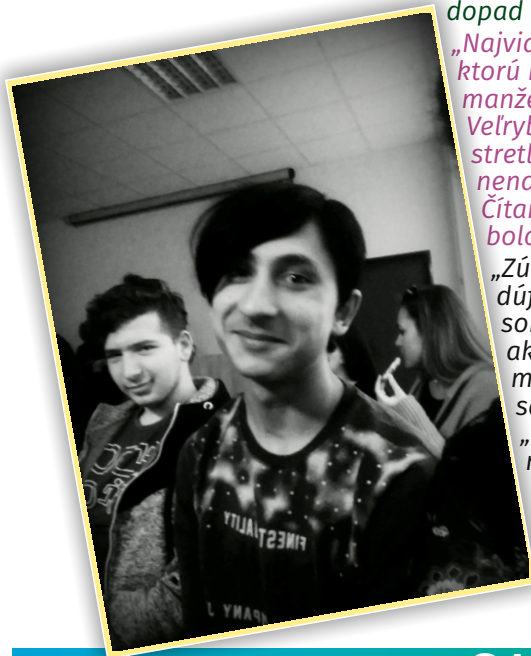
„Mne sa páčilo čítanie českej klaunky Markéty vo výklenku. Bol to príbeh piataka, s ktorým si mamina nevedela dať rady, a tak ho poslala do školy na dedinu ďaleko od Prahy k babine.“
Kristínka Kopálová

„Pre mňa osobne to bol už štvrtý ročník, ktorého som sa zúčastnila. A bol to môj najfantastickejší meninový darček“
Danica Oswaldová

„Najviac ma chytil za srdce úryvok z knihy Dity Táborskej Běsa vo výbornom podaní herečky divadla Na rázcestí Marianny Mackurovej. Ide o silný príbeh sestier dvojčiek, z ktorých jedna bola drogovovo závislá, no malo to dopad na životy oboch sestier.“ Jerry Tököly

„Najviac sa mi páčil príbeh o veľrybe Gerde, ktorú napísal Adrián Macho a text čítali manželia Zuzana a Michal Handzušovci. Veľryba Gerda sa na konci rozprávky stretla so svojím bratom Larsom a nenašla len domov, ale aj samu seba. Čítanie bolo doplnené hrou na gitare, čo bolo veľmi pekné.“ Ela Daubnerová

„Zúčastnila som sa na UNL prvýkrát a dúfam, že to nebolo naposledy. Vrátila som sa na miesta svojich štúdií po viac ako desiatich rokoch a každý príbeh ma oslovil niečím iným. Dozvedela som sa, že veľryba nemá obyčajné, ale „veľrybie“ problémy, že aj človek, čo má všetko, nemusí byť šťastný, avšak najsilnejšie bolo pre mňa počúvať príbeh o Terezine (koncentračnom tábore) v podzemí školy, v úzkom CO kryte, kde bola tma a svetlo niekde v diaľke.“ Mirka Mrázová

Varíme na SJL v 7. ZŠ

Pripravte sladké prekvapenie.

Na potreby:
250g tvarohu, 1 kyslá smotana, 1 polievková lyžica cukru,
1 vanilkový cukor, 1 šľahačka, 1 želatínový sušičovák, ovocie

Ako postupovať:
Tvaroh ušľahať s kyslou smotanou a cukrom, potom
sladkou vmeškat ušľahanú šľahačku a podľa návodu spojiť
v želatínovom sušičovák. Šľahačkovú formu vyložiť
ostrou nohou fóliou, vliať polovicu hmoty, poskladať peškôčky
ovocia. Do druhej polovice pramiesť tri polievkové lyžice
ryzy, ktorá pastilo ovocie, naovrstviť do formy a zakončiť
kótami. Nechať stuhnúť niekoľko hodín v chladničke.

Či majú slovesá v tomto recepte?

ajte si od mamy recept na jedlo, ktoré máte najradšej. Napíšte s
slovesným vidom sa v ňom pomenujúajú jednotlivé činnosti?

Kalvária v Banskej Štiavnici

V okolí Kalvárie v Banskej Štiavnici sa 8. mája 2019 uskutočnil druhý ročník podujatia „Beh pre Kalváriu“.

Pre nás boli tieto preteky novým zážitkom v silnej konkurencii detí z iných škôl.

Školským autom sme sa dostali pod Kalváriu, kde mali organizátori pripravené zaujímavé sprievodné podujatia. Súťaže v loptových hrách, kalvárske pexeso a tiež maľovanie na tvár nasledovali hneď po registrácii, v rámci ktorej všetci dostali štartovné číslo.

Hlavnou myšlienkou tohto podujatia je vytvoriť rodinný a športový program pre širokú verejnosť a zároveň pomôcť obnove Kalvárie. Každý účastník, ktorý absolvoval bežecky alebo chôdzou stanovený okruh okolo

Kalvárie, získal vďaka hlavnému sponzorovi podujatia spoločnosti NIKÉ podporu vo výške 10 EUR na jej obnovu.

Naši športovci sa zúčastnili hobby behu s dĺžkou trate 2,7 kilometra, ktorý bol rozdelený na 300 metrový beh do kopca, jeden okruh s dĺžkou 2 100 metrov a 300 metrový zbeh do cieľa. Behali sme po lúčkach, lesnej i poľnej ceste a takto sme pomohli čiastkou 80 EUR na obnovu krásnej kultúrnej pamiatky. Odmenou nám bol veľmi chutný gulášik v cieľi, ktorý pripravil pre všetkých organizátor pretekov a tiež dobrý pocit, že sme mohli vďaka výraznej podpore vedenia našej školy prísť až z Kremnice pomôcť dobrej myšlienke.

Rudko Bartošik

Redakcia časopisu „Štvrorlístok“ sa zhodla vo výbere najoriginálnejšieho obrázka a víťazkou súťaže O najkrajšieho snehuliačika sa stala Elizabeth Viktória Daubnerová zo 7. ZŠ. Víťazke srdečne blahoželáme.